

Havankbrugnaamonthulling

Ik was op 26 november om 9:15 uur op locatie met een auto vol boeken en een marktkraam. Het Boeninhuis was nog gesloten, het was stil op straat en leeg op de brug. Het was een najaarse frisheid, zelfs nog een beetje vochtig en dampig.

Nog geen 10 minuten later parkeerde de auto van Egbert naast die van mij.

We keken, dubden, pasten en maten en vonden zo een prachtplek om de Havankboekenkraam te plaatsen. Tussen brug en boom, opvallend maar niet het voet- en fietsverkeer belemmerend.

In luttele ogenblikken stond de kraam, was het kleurrijk afdak geplaatst, was Egberts nieuwe honddekentje (eigenlijk Egberts honds honddekentje) over de tafel gedrapeerd en kon het uitstellen van de boeken beginnen.

Maar dat viel tegen. Of eigenlijk mee. Zoveel aandacht had Havank lang niet gehad. Een heer met een van kou bibberend hondje (ze was gisteren naar de kapper geweest) stond ons vragend aan te kijken. Snel waren we met de heer in gesprek over het wonen in Zuidoost, nabij de brug, zijn meerdere keren per dag de brug nemen en daarna over Havank en zijn boekjes. De heer hoorde ons aan, was erg geïnteresseerd in ons doen en laten rond Havank en ging met een 6-tal boekjes onder de arm naar huis, na de belofte gedaan te hebben om 10:30 uur bij de koffie aan te schuiven. Deze eerste 'klant' van vandaag, Ton, moest wel eerst op de foto.

Ton naar huis, wij de kofferbak van de Renault openen en boekjes versjouwven van auto naar stal. Geen 3 minuten later hoorden we een 'hier is het' en flaneerden 6 dames de brug op, stelden zich op rond het brugnaambord en begonnen foto's te maken. Wat beek: een wandelclubje dat normaal andere routes loopt maar op de sociale media lucht had gekregen van onze brug. Speciaal daarvoor was de wandelroute verlegd. Gezellig clubje, ook geïnteresseerd in Havank. En ook 6 kleine stapeltjes

Beertjes mee op wandelen genomen.

Enfin, het boekenkraampje inrichten werd met regelmaat afgewisseld door gesprekken met toevallige passanten en lui die écht naar aanleiding van de Zuidoostse tamtam op het event af kwamen. Geweldig om zo Havank te kunnen promoten en de brug in de lokale belangstelling te kunnen zetten.

De stal stond, de aanloop was er en ook Gilma Laurence van Stichting SES arriveerde. Tafel met koffie, thee en lekkernijen (rijk versierde cup cakes en Surinaamse eierkoeken) werden uitgesteld, de brug werd van ballonnen voorzien, de brugleuning werd van vogelpoep ontdaan, 'Schaduws silhouet kreeg een vochtig doekje te verdragen en het naambord werd gepoetst. Paarse doeken werden erover gedrapeerd, alles klaar voor de onthulling!

Inmiddels werd het drukker voor en op de brug. Meteor-donateurs en andere genodigden dienden zich aan. Oók buurtbewoner Ton en andere buurtbewoner Hortence waren van de partij. Er werd druk bijgepraat en handen geschud.

Na enige tijd, de koffie was genuttigd en men werd ongeduldig, riep de voorzitter het brugvolk tot orde. Kreeg de aandacht en sprak de menigte toe over Havank, onze stichting, onze doelstellingen en hoe deze brug in dat rijtje paste. Blij waren we met de vele malen dat fietsers, voetgangers, wandelwagens en hondenbezitters zich dwars door onze menigte bewogen. Goeie brug, lekker druk!

En toen de gemeentelijke reinigingsdienst ook nog luid lawaaiend de stoep kwam vegen bleek hoeveel de gemeente geeft om een leefbare omgeving en nette brug. De herrie die het karretje maakte, die paste prima bij de atmosfeer en het levendig stadsbeeld. De geografie was vast toeval, of zou Havank daar zelf de hand in gehad hebben?

Wijd armgebarend verklaarde Stichting Mateors voorzitter Marcel Versteeg de brug zo'n beetje tot het middelpunt der aarde. Daar in het verlengde van de brug ligt Utrecht, daar op 90 graden het Centraal Station, Parijs in die richting...

Voor degenen die Havank denken te 'kennen' een mooie opfrisser, voor de aanwezigen die Havank niet kenden een beeldende kennismaking met onze hoofdpersoon!

Marcel sloot af met een oprecht en terecht woord van dank aan iedereen die een steen aan de naamgevingsplechtigheid bijgedragen heeft.

Na Marcells mooie woorden kreeg en nam onze onvolprezen Havankkenner en Meteor-adviseur Kees Aarts het woord. Over wat Havank betekend heeft voor Amsterdam en andersom. Het verblijf van Havank in Amsterdam (en Scheltema), de aansporingen om tot het schrijven van een boek in onze hoofdstad te komen, veel van de motivaties die voor ons aanleiding waren de gemeente tot een Havankbrug te bewegen kwamen langs. Vooral toen we door Kees meegenomen waren naar een plek op de brug werd het ontroerend mooi. We waanden ons op een brug over een gracht, op een winterse dag, met alles wat in die sfeer thuishoort. Dat heeft Kees zeer beeldend overgebracht. Een met heldere stem voorgelezen paragraaf uit Het mysterie van St. Eustache was de klap op de vuurpijl:

“Zij stonden op de brug over de Keizersgracht en de Reguliersgracht. Het was een stille, zonnige herfstdag. In de lucht hing de fijne, blauwgrijze nevel, die onafscheidelijk bij Amsterdam behoort. In het even gesluisde licht waren de trotsche grachten van een wonderlijke bekoring. “Prachtig,” zei Silvère. “Een droom. Als ik geen Parijzenaar was, zou ik Amsterdammer willen zijn.”

Ook Vayhishta Miskin, bestuurder van het stadsdeel sprak lovend. Over wat de Havankbrug betekent voor de wijk, over de leefbaarheid, over de saamhorigheid en dat zo'n brugnaamonthulling daar prima aan bijdraagt. Dat een gemeentebestuurder sowieso tijd vrij maakt om dit event bij te wonen, dat zegt eigenlijk ook al erg veel over die belangen.

Tijd voor de onthulling. Ton en Hortence ontnamen eerst het naambord en daarna het silhouet hun afscherming. Met zwier, alsof dit hun zoveelste brugnaamonthulling was. Onder luid applaus, veel ohh en ahh geroep en geklik van fotocamera's was de onthulling een feit en Amsterdam officieel een Havankbrug rijk.

Tijd voor een hapje en drankje in het Boeninhuis. Twee minuten van de brug, een lekker warme ruimte, versierd met ballonnen en voorzien van een enorme dis. De uitnodiging sprak van een eenvoudige lunch, dit was meer dan we hadden kunnen dromen. Rijk gevulde groentesoep, broodjes tonijn, broodjes bakkeljauw, cake, kleurige fruitsalades, en drankjes in diverse kleuren en smaken. We kwamen niets tekort. Dat hadden de vrijwilligers van Stichting SES prima voor elkaar gemaakt voor ons. De gesprekken gingen verder en tussendoor werden herdenkingsglaasjes uitgedeeld. Rond 14:20 was het tijd om op te stappen. De zaal moest gereed gemaakt worden voor de bingo vanavond. Het warme onthaal resulteerde nu in een warm afscheid. Fijne mensen in deze fijne buurt die dit voor ons organiseerden!

Als laatste togen Marcel en ik naar de boekenkraam, ontmantelden deze, konden nog een paar laatste boekjes aan een passant kwijt en togen huiswaarts. Met een voldaan gevoel. Op 7 november 2016 stuurde ik een eerste e-mail uit met het idee voor een Havankbrug. Op 26 november 2022 sluiten we dit als een volwaardig project succesvol af.

Een Havankbrug....!

Joost Rövekamp, november 2022